

Jaarverslag 2024 Mossenwerkgroep KNNV Amsterdam

In 2024 hebben we met de mossenwerkgroep zes excursies, acht werkgroepavonden en één megamossendag gehouden. Tijdens excursies onderzoeken we gebieden gedetailleerd en leren we deelnemers zo veel mogelijk soorten aan de hand van veldkenmerken. Vaak lukt het niet om een gebied waar een excursie plaatsvindt integraal te onderzoeken. Dit is omdat (zeker hoe wij) mossen kijken heel langzaam gaat. Dat is helemaal niet erg want zo kunnen we een locatie prima nog een keer aandoen en het geeft aan dat we tijdens excursies alle tijd nemen goed te kijken en kennis te delen.

Ook dit jaar hebben we van de Universiteit van Amsterdam weer een laboratorium met microscopen en materialen tot onze beschikking gekregen om op een aantal maandagavonden samen (te leren) determineren. Onze dank hier voor is groot! Ik sta elke keer te kijken van hoe gemotiveerd en volhardend de aanwezige werkgroepleden zijn om zeker drie uur lang geconcentreerd (moeilijke) mossen op naam te brengen, mooie preparaten te maken en soms taaie literatuur door te werken. Het is ook erg leuk en mooi om te zien hoe men steeds meer leert en vaardiger wordt met de microscoop. Daar doen we het voor.

Regelmatig is er meer animo geweest voor een excursie dan er deelnemers meekonden. Daarom bedacht ik de megamossendag. Het idee was iedereen die iets met mossen wil of doet uit te nodigen samen ergens buiten naar mossen te kijken en ervaringen te delen. Ook heb ik hiervoor alle mensen uitgenodigd die ooit mee wilden naar een excursie maar helaas niet verder kwamen dan de wachtlijst. Het werd een druk bezochte (25 deelnemers ongeveer) dag waar mensen met allerlei verschillende ervaringsniveaus samen kwamen. Ik vond het een groot succes en heeft ook weer voor wat nieuwe (actieve) werkgroepleden gezorgd.

Deze activiteiten vonden plaats in: het Sloterparkbos, in de Hortus Botanicus (waar we minstens één nieuwe soort voor Nederland aantreffen (*Schizomitrium pallidum*), in de Wimmenummerduinen, Waterland, de Grachtengordel, het Vondelpark en in het Rembrandtpark. Wat hoogtepunten waren de prachtige Veenmosvegetaties in Waterland, prachtige epifyten (mossen op bomen) langs de grachten, denk aan Duizendpootmos en in het Vondelpark, Glad kringmos en Gewoon pelsmos. In de duinen brak een deelnemer zijn enkel. Dat was erg triest en best schrikken. We hebben hem toen samen de duinen uitgedragen, iets wat ik waarschijnlijk nooit meer ga vergeten. Dit is slechts een kleine greep uit het mooie wat we gezien hebben, maar het is teveel om op te noemen. Voor mij is het leukst nog steeds de betrokkenheid van de werkgroepleden en excursiedeelnemers. Het is niet altijd makkelijk de kleine mossen goed in beeld te krijgen maar iedereen doet altijd enorm zijn best en dat werpt vaak snel vruchten af (in de vorm van vreugdekreetjes bij het zien van hoe mooi de mossen zijn).

Hoewel niet iedereen die lid is van de mossenwerkgroep tot de actieve leden gerekend kan worden wil ik graag toch nog noemen dat het er 43 (!) zijn. Iets waar ik erg tevreden mee (en een beetje trots op) ben want de hoofdreden om nu zo'n twee jaar geleden deze werkgroep op te richten was meer mensen voor de mossenstudie te enthousiasmeren. Dat lijkt te lukken! Op naar 2025.